

ת"פ 3404/05/13 - מדינת ישראל נגד אטראד אבו עמרה

בתי המשפט

בית משפט מחוזי באר שבע

ת"פ 3404-05-13
27 אוקטובר 2016

לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

אטראד אבו עמרה

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק, נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"), נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודה, הסתייעות ברכב לביצוע פשע, לפי סעיף 43 לפקודה והעדר פוליסה, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל - 1970.

על פי עובדות הכרעת הדין, הנאשם מעולם לא החזיק ברישיון נהיגה, ובמועד הרלוונטי לכתב האישום היה פסול מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. בתאריך 30.1.13 נהג הנאשם ברכב מסוג מזדה לנטיס, שפרטיו בכתב האישום (להלן: "הרכב"), בשגב שלום סמוך למפעל "עוף עוז", כשהוא מחזיק ברכב סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 199.8 גר', שלא לצריכתו העצמית. הנאשם התבקש על ידי שוטר לעצור, ואז החל בנסיעה מהירה ומסוכנת בישוב שגב שלום, כשהוא מתעלם מהוראות השוטר שנמסרו במערכת הכריזה. במהלך הנסיעה נהג הנאשם במהירות, עקף כלי רכב שנסעו לפניו, וגרם לסטייתם לשול הימני. כשעבר ליד בית ספר, עקף בכיכר כלי רכב, עלה עם שני גלגלים על אי התנועה שבמרכז הכיכר, וגרם לנהג שלפניו להסיט את הרכב במהירות למדרכה, ולהולכי הרגל שביקשו לחצות את הכביש, לחזור במהירות למדרכה. בהמשך, הסיט הנאשם את הרכב לנתיב הנסיעה הנגדי, וגרם לרכב שהגיע מולו לעלות על המדרכה, כדי למנוע התנגשות חזיתית. הנאשם המשיך לנסוע בנתיב הנגדי ופנה במהירות שמאלה, ושוב גרם לנהג שבא מולו לבלום בלימת חרום כדי למנוע התנגשות. בהמשך, הנאשם פנה לדרך ללא מוצא ונטש את הרכב.

לנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, גניבה מרכב והחזקת סכין.

בתחום התעבורה לנאשם שש הרשעות קודמות, בין היתר שתי הרשעות בעבירות של נהיגה ללא רישיון ונהיגה בזמן פסילה, אשר בוצעו במהלך שנת 2014, דהיינו, בעיצומו של הליך זה, והנאשם נדון בגין לשני עונשי מאסר בפועל, האחד בן שישה חודשים והשני בן אחד עשר חודשים, ועונשים נילווים.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן עשרים ושש, רווק, מתגורר בבית אמו ביישוב שגב שלום ועובד בשמירה על בית ספר. משפחת מוצאו מונה אם ושבעה אחים. אביו נפטר בשנת 2007 ממחלת הסרטן. לדבריו הפסיק את לימודיו בגיל שתיים עשרה על מנת לסייע בפרנסת המשפחה.

הנאשם הודה במיוחס לו ותיאר כי באותה תקופה ניהל אורח חיים שולי והתמכרותי שכלל שימוש אינטנסיבי בסמים ומעורבות בפלילים. ביום ביצוע העבירה היה בדרכו לעשן במקום מבודד וסבר כי הרכב שרדף אחריו הוא של נושה שלו, ולא ידע שמדובר במשטרה. הנאשם מכיר בחומרת מעשיו ויודע כי היו עלולים לגרום לתוצאות הרסניות וביטא חרטה בשל אופן התנהלותו. במסגרת הליך המעצר שולב בחלופת מעצר במסגרת קהילה טיפולית "אלפטאם", אולם עזב מיוזמתו, כעבור מספר ימים. לדבריו, בשנה וחצי האחרונות נמנע לחלוטין משימוש בסמים ואלכוהול ובדיקת שתן שמסר במרץ 2016 נמצאה נקיה משרידי סם. הנאשם ביטא רצון להשתלב בהליך טיפולי, ועל כן הופנה לגורמי הטיפול בלשכה לשירותים חברתיים במקום מגוריו. במסגרת זו החל קשר שיחתי לצורך בניית תכנית טיפולית מתאימה.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל יכולות קוגניטיביות תקינות, אשר ניהל מספר שנים, אורח חיים שולי והתמכרותי, ובתקופה זו התקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ולפעול לפי גבולות חיצוניים. כיום, לאחר שריצה עונש מאסר ממושך בן אחד עשר חודשים, במסגרתו לדבריו, שולב בקבוצות טיפוליות ובמסגרת תעסוקתית, הוא מבטא רצון לערוך שינוי משמעותי באורחות חייו ולנתבם לכיוון חיובי של עבודה והקמת משפחה, ופועל למען מטרות אלו באופן ממשי. שירות המבחן ממליץ על עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן מעקבי במסגרתו ימשיך בהליך הטיפול בלשכה לשירותים חברתיים.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם ענישה מחמירה. הערכים החברתיים הנפגעים הם שלום הציבור וביטחון, שלטון החוק והסדר הציבורי. הנאשם נהג ברכבו למרות שלא הוכשר לכך מעולם, בעודו פסול מלנהוג, כשהוא מחזיק ברכבו סם מסוכן שלא לשימושו העצמי, ונטל חלק במרדף, תוך סיכון משתמשים אחרים בכביש והולכי רגל. ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש הולם שבין ארבע וחצי לשש וחצי שנות מאסר. בקביעת המתחם עתר לשקול גם את עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית ואת העבירות לפי פקודת התעבורה. הוא הפנה גם לעברו הפלילי של הנאשם בעבירות סמים ורכוש מהעת האחרונה, וכן להרשעתו, בזמן ניהול התיק דכאן, בשתי עבירות תעבורה, בגין נדון לשני מאסרים בפועל. בנוסף, נטען, כי למרות שהורשע, טען הנאשם בפני שירות המבחן כי לא ידע כי מדובר בשוטר, ומכאן, שאינו נוטל אחריות על מעשיו, ואינו מתחרט. על כן עתר להשית עונש מאסר ברף העליון של המתחם, מאסר מותנה משמעותי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וקנס כספי.

ב"כ הנאשם טען, כי הפגיעה בערכים המוגנים היא במדרג הנמוך, בהעדר תכנון מוקדם ובהעדר פגיעה ברכוש או בגוף. עוד נטען, כי בקביעת המתחם יש לשקול לקולא את חלופת הזמן מיום ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות. כאמור בתסקיר, הנאשם נמצא בראשיתו של הליך אבחון, ומשתף פעולה עם הלשכה לשירותים חברתיים, במטרה לבצע שינוי אמיתי ומשמעותי באורחות חייו. על כן עתר הסנגור להעדיף את שיקולי השיקום, חרף עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, ולאפשר לו להמשיך בדרך החדשה בה החל, ולהשית עליו עונש שלא יחרוג כלל או יחרוג במעט, מהמלצת שירות המבחן.

הנאשם הביע צער וחרטה. לדבריו החל בהליך טיפולי, ולא יחזור על מעשיו.

דין

הערכים החברתיים אשר נפגעו ממעשי הנאשם, הם ביטחונם ושלומו של ציבור משתמשי הדרך, שלטון החוק והסדר הציבורי. מידת הפגיעה בערכים היא ברף בינוני-גבוה. הנאשם, שאינו מחזיק ברישיון נהיגה ואף נפסל מלנהוג, נהג ברכבו בצהרי היום, בתוך ישוב עירוני, לא שעה להוראות השוטר לעצור, והמשיך בנסיעה פרועה כברת דרך ארוכה, תוך סיכון נהגים והולכי רגל, ביניהם תלמידי בית ספר, שביקשו לחצות את הכביש במעבר חצייה. כל זאת עשה כשהוא מחזיק ברכב סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 199.8 גרם.

הלכה היא, כי הרשעה בעבירות הכרוכות בנהיגה פרועה בכביש, תוך סיכון מידי של חיי אדם בנתיב תחבורה ואגב התעלמות מכללי התנועה ומהוראות שוטרים לעצור, תביא לענישה מחמירה. ראה דברים שנאמרו בעניין זה בע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן (11.11.2004):

"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים ואסור לה להשלים עם בריונות ופריקת עול מסוג זה, ומקל וחומר שאין להשלים עם כך כאשר מדובר בתופעה שרבים חוטאים בה, והמתרחשת כמעשה של יום יום באזור הנגב. את התופעה החמורה הזו יש למגר כדי להבטיח את שלום הציבור, וגם כדי לאפשר לאנשי החוק למלא את תפקידם ללא מורא. תרומתם של בתי המשפט למאמץ שנועד להשיג מטרה זו צריכה לקבל ביטוי ברמת הענישה הנקוטה".

פסיקה נוהגת

ע"פ 8754/13 חיים סעדה נ' מדינת ישראל (15.1.15) - המערער הורשע, לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ועבירות בניגוד לפקודת התעבורה, בכך שנתפס נוהג בפסילה וברכבו נתפס סם מסוג קנאביס במשקל של 4.18 גרם. בהזדמנות אחרת, בעודו בתנאים מגבילים של מעצר בית, נהג ברכב, בפסילה, ומשהבחין בו שוטר, החל להימלט תוך נסיעה מהירה ופרועה בין נתיבים וחציית צומת ברמזור אדום. במהלך הנסיעה השליך מהרכב תיק ובו סם מסוג קנאביס במשקל 156.17 גרם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה לעבירת סיכון חיי אדם שבין שלוש וחצי לחמש וחצי שנות מאסר, וגזר על המערער עונש כולל של **שש שנות מאסר**. הערעור נדחה.

ע"פ 70/16 מוחמד אברהמים נ' מדינת ישראל (6.6.16) - בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונשים של **עשרים חודשי מאסר** בפועל, מאסר מותנה ופסילת רישיון נהיגה, לאחר שהורשע על פי הודאתו בעבירות לפי סעיף 332(2) לחוק, ובעבירות תעבורה נוספות. המערער נהג ברכב, חצה קווי הפרדה רצופים, וגרם לכלי-רכב שנסעו בנתיב הנגדי לסטות ממסלולם. בהמשך נמלט בנהיגה פראית לאחר ששוטר הגיע לכיוונו, תוך פגיעה ברכב שעבר במקום. המערער המשיך בנסיעה במהירות גבוהה, חצה קו הפרדה רצוף, וגרם לכלי רכב לסטות ממסלולם. שוטרים שישבו בניידת משטרה שחסמה את נתיב נסיעתו נאלצו להזיז את הניידת לאחור על מנת להימנע מפגיעה, והמערער הצליח להימלט מהמשטרה. מתחם העונש ההולם הועמד **על חמישה עשר עד ארבעים חודשי מאסר**, וגזר על המערער עונש הקרוב לרף התחתון של המתחם, בהתחשב בהמלצת שירות המבחן, נסיבותיו האישיות של המערער ולקיימת האחריות על ידו. הערעור נדחה. נקבע, כי המתחם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי תואם את מתחם הענישה המקובל במצבים מעין אלה, ואף נמוך בהרבה מהרף העליון.

ע"פ 4860/14 מדינת ישראל נ' מוהדי חואלד (10.3.15) - המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירות בניגוד לפקודת התעבורה, תקיפת שוטר וגרימת חבלה חמורה. על פי עובדות האישום הראשון, המשיב נהג ברכב, סטה מנתיב נסיעתו ופגע בקונוסים שהוצבו במקום. ניידת משטרה כרזה לו לעצור, ובתגובה האיץ את רכבו והחל להימלט. במהלך המרדף, חצה צמתים ברמזור אדום, נסע נגד כיוון התנועה ואילץ מכוניות אחרות בכביש לסטות מנתיבן. גם לאחר שגלגלי רכבו נוקבו על ידי דוקרנים שהניחה המשטרה על הכביש, המשיך המשיב בנסיעה פרועה בניסיון לחמוק מהניידות שדלקו אחריו. בית המשפט המחוזי קבע לאישום זה מתחם עונש הולם שבין **שנה לארבע שנים**.

על פי עובדות האישום השני, משנעצר רכבו של המשיב, יצא ממנו המשיב, רץ לעבר השוטר שבא לעוצרו, הכה אותו וגרם לו לחבלות ולשבר בכף היד. בגין אישום זה קבע בית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם הנע בין **שישה לעשרים וארבעה חודשי מאסר**. לאחר ששקל את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות ומאמצי השיקום, גזר בית המשפט המחוזי על המשיב **מאסר בן שלושים ושישה חודשים (שלושים חודשים בגין העבירות נשוא האישום הראשון, ושישה חודשים בגין העבירות נשוא האישום השני)**.

המדינה ערערה על קולת העונש, ובית המשפט העליון קיבל את הערעור, קבע כי מתחמי הענישה שקבע בית המשפט המחוזי נמוכים ומקלים יתר על המידה, והעמיד את עונשו של המשיב בגין האישום הראשון על **ארבעים חודשים ובגין האישום השני על עשרה חודשים, סה"כ חמישים חודשי מאסר**.

ע"פ 5953/15 רוני שוהאנה נ' מדינת ישראל (31.12.15) - המערער הורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והסעת שוהה בלתי חוקי. בית המשפט המחוזי גזר על המערער **שלושים חודשי מאסר בפועל**, פסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים ועונשים נלווים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער נסע ברכב, כשהוא מסיע שוהה בלתי חוקי. לאחר שהתבקש על ידי שוטר לעצור, בעטיה של עבירת תנועה, התעלם והמשיך בנסיעה מהירה, הסיט את רכבו מנתיב הנסיעה לכיוון השוטרים שעמדו בשולי הכביש, ואלה נאלצו לזוז כדי לא להיפגע. בהמשך, נהג במהירות, ואילץ את כלי רכב אחרים לבלום בלימת חירום או לסטות מהנתיב כדי לא להתנגש בו. הוא המשיך לנסוע בניגוד לכיוון התנועה מול הניידת המשטרתית, וזו נאלצה לסטות ולבלום בלימת חירום כדי למנוע התנגשות חזיתית עמו. המערער המשיך בנהיגה פרועה עבר בין נתיבים וסיכן כלי רכב, עד שעצר בפתאומיות, ותוך סיכון כלי רכב אחרים, ונמלט בריצה מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה לעבירה של סיכון חיי אדם שבין **שנה לארבעים חודשי מאסר**. הערעור נדחה. נקבע, כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, והמגמה בפסיקה מלמדת על החמרה בענישה בעבירה זו.

ע"פ 2330/14 יעקב רוימי נ' מדינת ישראל (11.9.14) - המערער הורשע לאחר שמיעה חלקית של ראיות, בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועבירות בניגוד לפקודת התעבורה. בהיותו פסול מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה נהג המערער ברכבו, ולאחר שהתבקש על ידי שוטרים לעצור, נמלט מהמקום, תוך ששוטרים דולקים אחריו בניידת וכורזים לו לעצור. במהלך המרדף נהג המערער במהירות גבוהה, עקף כלי רכב, גרם להם לסטות ממסלולם במטרה להמנע מהתנגשות עימו, חצה קו הפרדה רצוף, לא ציית לתמרור עצור וכמעט ופגע בשוטר אשר עמד על נתיב הנסיעה ואותת לו לעצור. בהגיעו לדרך ללא מוצא עצר את הרכב וניסה להימלט רגלית אולם נתפס ונעצר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שבין **עשרים וארבעה לשישים חודשי מאסר**. נוכח גילו הצעיר נסיבות חייו הקשות, והודייתו במהלך ההוכחות, גזר על המערער עונש של **עשרים וארבעה חודשי מאסר**.

והפעיל עונש מאסר מותנה בן שמונה חודשים. הערעור נדחה, ונקבע כי המתחם הולם בנסיבות העניין.

בקביעת המתחם שקלתי את נסיבות החומרה שהן נהיגה ללא רישיון וגם נהיגה בפסילה, בריחה מהמשטרה תוך נהיגה פרועה ביישוב עירוני, ליד בית ספר ובמעבר חציה, והסיכון שנגרם לעוברי הדרך, שאך בנס לא נפגעו. כן שקלתי לחומרה את החזקת החשיש במשקל 199.8 גרם, ואת עמדת הפסיקה שצוטטה לעיל.

על כן אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לנסיבות העניין נע בין **שנתיים עד ארבע** שנות מאסר.

ברף על המתחם שקלתי את עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם - במהלך ניהול ההליך, ביצע עוד שתי עבירות של נהיגה ללא רישיון ונהיגה בפסילה, מה שמלמד על העדר הפנמה והעדר חרטה. לכך יש להוסיף את ניהול המשפט עד תום, לכך אמנם זכאי הנאשם, אולם מלמד כשלעצמו על העדר חרטה והפנמת החומרה. לקולא, שקלתי את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כאמור בתסקיר שירות המבחן.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שלוש חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
2. שניים עשר חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום המאסר, עבירה בה הורשע בתיק זה שהיא פשע.
3. ארבעה חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה בה הורשע בתיק זה שאינה פשע.
4. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך חמש שנים. מאחר ולנאשם אין רישיון נהיגה, הפסילה תמנה החל מיום שחרורו מהמאסר, ללא צורך בהליך נוסף.
5. פסילה על תנאי למשך שישה חודשים שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו, עבירות תוספת ראשונה ושנייה לפקודת התעבורה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, כ"ה תשרי תשע"ז, 27
אוקטובר 2016, בנוכחות הצדדים.
טלי חיימוביץ , שופטת